

Kính - Sinh T. Tr. ng

Chương 45

Da Lan S. n. C. nh

Nu t vào m t bát canh th t dê h m cay xè, Nhan m ch ng nh ng toát không ra gì t m hôi nào, ng c l i khóe mi ng còn n i m t ng m n n c. Thân xác này c a Nhan m xem ra phen này ã quy t ch ng i l i nà, kiên quy t m t h t m hôi c ng không ch u .

Nàng c lúc l nh lúc nóng nh v y, không sao ng c ch ành m m t thao láo nhìn nóc khoang thuy n kh b p b nh lên xu ng. Nhan m phát hi n b n than th t s là m t yêu tinh tâm t ch ng th nào tinh t n i, c nh t ng hi n gi , èn cô ch n qu nh, êm giá ùu hiu, theo l ít nhi u gì c ng ph i có chút a s u a c m, th mà th nàng ang ngh t i trong u l i là món n Giang Nam thanh m d nu t, h p kh u v nàng h n các món n mi n B c.

B t ch t tr c m t lóe sáng, D M c xê d ch ng n èn d u v a t cháy, th i t t que l a trên tay. D i ánh n n vàng v t y u t, h n quay qua nhìn Nhan m, d ng nh có h i gi t mình, r i cúi ng i xu ng c nh nàng, nh ng ngón tay lành l nh ch m nh vào trán nàng: “Còn nóng h n ban nãy n a, hay i g p i phu xem th nào?”.

Nhan m t c kh c t v kiên nh: “Ta không i âu”.

Nh ng l i ra kh i mi ng l i thi u khí th th m h i, kh t i g n nh không th nghe th y.

D M c l ng thình giây lát, u u c t gi ng: “ i tr i sáng thì l p t c i n ó, b d ng ng i ã th này, b t ó mà gi thối nhõng nh o i”.

Nhan m kh chu chu mi ng không hó hé n a, b ng i m t ch c m i lên ti ng: “D M c, ta th y l nh”.

“... Ch n c trên ng i ng i r i y.”

“V n còn l nh.”

H n l ng l h i lâu, r i cách m t l p ch n ô m l y nàng: “Th này thì sao?”.

Nhan m nh n không n i phì c i, ch m ch m nhích ng i t a vào D M c: “Ng i nói xem, ta v n d ang kh e m nh, sao khi không l i nhi m phong hàn phát s t c ch ?”.

D M c gi tay vu t mái tóc en c a nàng, i u ch nh l i t th ng i m t chút, mu n nàng t a c d ch u h n: “Ng i v n d ã r t k quái, lo i vi c này x y ra trên ng i ng i c ng ch ng có gì là l ”.

Nhanh hít ngửi mùi trà thơm hương dịu dàng trên ngón tay, tay cầm ấm, giọng nói dần dần trở nên mạnh mẽ: “Đừng lo, ta thấy ngón tay của cô không lạnh lắm rồi...”. Nàng chột loáng thoáng nghe thấy D. M. C. khẽ đáp một câu: “Không có”, sau đó ý thức dần dần trở nên mạnh mẽ, và yên tâm và sau bu n chìm vào giấc ngủ.

Nàng yên tâm là vì, D. M. C. cho dù ôm nàng như vậy cũng không mấy may mắn ý nghĩa khác, nàng có lẽ nhận ra rằng nếu chết cũng chẳng sao; còn sau bu n là vì, nàng đã ngửi sát cánh bên này, hẳn là một chút tà niệm cũng không có, vì vậy nàng vì dòng tóc Hoa tinh vẫn tiếp tục dung mạo không tồi mà nói thì tất cả là một cú kích thích.

Nàng cảm thấy yên tâm và sau bu n như vậy mà thì phải, sau đó lần đầu tiên cảm thấy mát mẻ không vui vẻ gì mấy, trong lòng nàng trở về Thiên đình, chẳng biết vì sao lại như vậy, luân hồi, lập lập lập lập lập này thì khác, không có ý nghĩa. Lúc tỉnh dậy thì thấy phía sau lưng có chút nóng, cuối cùng đã mất ngủ.

D. M. C. tiến lên vén mái tóc dính bết trên trán nàng, mỉm cười nói: “Cuối cùng cũng hết, khỏe rồi chứ?”.

Nhanh nhỏ giọng đáp: “Vẫn là không chịu thu xếp cũng không chịu tìm phu nhân, có phải không?”.

D. M. C. khước môi phờ phạc nét cười, chẳng cần nghiêng mắt nhìn nàng: “Ngủ đi, giờ này chuyện này”. Hết tay chạm vào khóe mắt nàng: “Ngủ đi, nóng trong người, khóe mắt bạn cũng nóng, và bạn đã Lan Sơn Cảnh thì nào cũng bị T. Lân chửi giùm một phen cho coi”.

Nhanh nắm dài ra chỉ cần bàn tay, nhìn không nói: “T. Lân cũng cùng tu vì tu tập tác dụng, sao lại ưu tú vậy, ta thấy họ họ, dù có qua thêm một ngàn năm nữa cũng chẳng ai nhìn lại đâu”.

Trong lúc hai người nhìn nhau nói chuyện phiếm, bỗng nhiên trên bàn đã có sôi. D. M. C. múc lá trà thả vào trong, nhìn lá trà xanh sẫm chìm chìm xuống trong nước, khoang thuyền rớt nhanh đã ngập tràn mùi hương dịu dàng.

Nhanh đón lấy chén trà bằng sứ men xanh, ngửi qua một chút, lấy làm lạ hỏi: “Trà lúc cho lá trà vào người còn bớt thêm thì gì vậy?”.

“Ta thấy người nóng trong người như vậy, hãy bỏ vào ít hoa kim ngân, cúc và lá sen vì nó có công dụng giải nhiệt.”

“Lá... lá sen?” Nhanh giật thót, nói: “Chẳng lẽ người mua cho ta tự mình nấu sao?”.

“Không phải trên ngón tay, là hiểu thuật tiên thiên mua vậy.”

“Ta bỗng nhiên biết không phải hái từ người ta, nhưng tất cả đều là một phần trong gia đình nhà ta chứ. Người có biết không, nhà chúng ta đã sáng suốt luôn rồi, lúc nào hoa cho mình người thì người nào,

hoa tàn rĩa phảng ng sen u b hái xu ng n s ch, n không h t còn b ph i thành h t sen khô, n c c sen trong bùn c ng ch y không thoát, bây gi c lá c ng b em i pha trà, úng là quá áng l m mà!”.

“Ng i không mu n u ng, ta c ng s không vào mi ng b t ng i u ng.” D M c không m y tâm b ng chén trà lên, ch th y Nhan m t ng t s n l i g n, gi ng h m h m nói: “Ng i c ng không c u ng”.

D M c ng n ng giấy lát, b o: “Tr c ây ng i h m canh cá, ta không ph i c ng gi ng m t lên nhìn y sao?”.

Nhan m nhanh nh n gi t bay chén trà trên tay h n: “V y chúng ta giao kèo i, sau này ta s không bao gi n th t cá u ng canh cá n a, ng i c ng không c có ý v i h t và c sen, ph i r i, c lá v i hoa c ng không c luôn”.

D M c nhúu mày, không nói gì.

“ c không h ? Ng i ng ý r i c ng không thi t ng nào âu, thiên h không còn giao c nào công b ng h n n a âu...”

H n kh b t c i: “C ng c, c v y i”.

i khi b n h v n Da Lan S n C nh, ti t tr i ã là cu i thu u ông.

Nhan m v a b c chân vào c a l n nhà mình ch a c bao lâu thì ã oan gia ngõ h p ng T Lân, hai ng i môi th ng l i ki m u kh u m t h i, T Lân v n nh ngày tr c n i c n tam bành, hô hào òi rút gân l t da nàng. Nhan m s m ã chai lì v i ki u h m d a này, r t tho i mái, vô t . V a quay u sang thì th y Lâm Lang b c t i, rút m t chi c kh n l a tinh x o t trong tay áo ra giúp T Lân lau qua m t, sau ó duyên dáng n m t n c i.

Nhan m nhìn v h ng ông, l m b m: “Quái l , v n d m t tr i hôm nay v n m c t ng ông c mà”.

an Th c u i m t qu c u lông tr ng phau nh tuy t h i h c ch y t i, cái uôi sau mông nó ã c t m t, có th th y g n ây tu vi có ti n b , hành trình t b d ng không ra ng i ng m ti n t i b d ng trông ra hình ng i ã nh y v t c m t b c l n: “Nhan m t t , s n ch , hai ng i l n này ra ngoài lâu quá”. Nhan m l p t c l y ra m t b ch k o h t thông a cho nó: “ an Th c g n ây coi b ã ch m ch tu luy n nh , c uôi c ng m t tiêu luôn r i”.

an Th c nh b t c vàng ôm b ch k o h t thông, c i vô cùng ngây th : “ c ng ngh nh v y ó, nh ng mà ph thân v n nói vô d ng”. Nó l y ra m t viên k o h t thông, qu c u y lông ang n m úp b ng trên nh u l p t c l c l c mình, kêu lên m y ti ng, du i dài c ra ng m c c k o vào mi ng.

Nhan m chìa tay sang xoa xoa qu c u lông: “T Viêm c ng ã l n lên nhi u r i”.

Tiêu hỷ thề lười lép nhép liếm tay nàng, chột xoay đầu sang nhìn thấy D. M. C., nó rùng mình mất cái thối mồm, cơ rúc ngoi lên thành mất cứt bông, bám cứt ngoi vào nhũn u. An. Th. C., cứt hăng khêu r r.

Nhanh không nhún cứt, tẽn thối tinh thần D. M. C. mang lười cho tiêu hỷ, e là mất quăng thối gian rứt dài sau cứt chảnh i ph cứt. May là loài yêu bnh tu i th rứt dài, ngày tháng lâu đ n, v t thối ng t nhiên cứt s phai nh t.

Nh ngày sau khi v l i Da Lan S n C nh cứt khá d ch u, duy ch có hai vị cứt khi n Nhanh không vui.

u tiên, nàng và T. Lân u có th xem là yêu tinh tu vị khá thâm h u, ngàn n m cứt ch a có v n ào hoa, th m chí cứt cánh ào d p cứt ch ng có. T. Lân tuy là s n ch nh ng cách cứt v a nhằm chán l i nóng n y, các th thối p tr cứt ây không ph i ch m trúng nh ng yêu tinh khác thì cứt là nhìn trúng D. M. C., v y nên T. Lân tr i qua n m dài tháng r ng ã tr thành con rùa núi cứt thân ngàn n m. Th nh ng hi n gi , Lâm Lang xinh p ki u di m nh v y l i nhìn trúng h n, úng là bông hoa nhài cứt bãi cứt trâu, à không, là cứt m trên mai con rùa!

T. gi v sau, nh ng vị cứt nàng có th mang ra dùng ch gi u T. Lân l i m t i m t m c.

Chuyên còn l i, là liên quan n D. M. C.

Nàng và D. M. C. tuy không s ng cùng m t ch , nh ng n i c a hai ng i cách nhau cứt không xa, v n nàng nh sang h i h n có quy n sách nào v tu luy n yêu pháp m n v c. L n u sang ó, Bách Linh b o s n ch i nhân ã vào thâm s n b tr n, áng ch ng ngày kia m i tr v Nhanh m cứt không tâm, qua vài ngày sau l i sang m t chuyên, k t qu v n cứt không g p c h n. Bách Linh a m t ch ng sách có liên quan n tu luy n cho nàng, v vô cùng áy náy b o, s n ch d o g n ây ã b quan, ch a t i m i ngày n a tháng sứt không ra ngoài.

Nhanh m cứt m th y có chút quái l , nh ng v n ôm sách tr v . B ng i m t d o, nàng nghe nói D. M. C. xu t quan, bèn ôm sách sang nh h i h n vài cách k t tr n, k t qu v n b nh t ngoài c a.

Nhanh m ng cứt m th y, ba l n liên ti p không g p cứt i th này, r t có kh n ng là D. M. C. ý mu n tránh m t nàng.

Nàng t th y mình là m t yêu tinh rứt th c th i, n u D. M. C. ã th t s mu n tránh m t nàng, nàng cứt sứt không i ch t truy h i, ngh i ngh l i, cứt m th y v n là i ng vòng thông qua nh ng ng i thân c n bên c nh h n có hi u qu h n.

ng cứt viên sáng giá nh t ng nhiên là T. Lân. H n ngày th ng lúc nào cứt ng nghiêm ngh oai phong, trên th c t l i b p ch p nóng n y, t cứt gi n cái là

quần không nên cái miệng. D. M. c. n. g. c. l. i. tâm. t. tinh. t., tr. m. t. nh, ch. c. n. là. vì. c. h. n. không. mu. n. nói. thì. s. n. m. c. r. a. trong. lòng. D. o. u. khi. Nhan. m. m. i. v. a. n. Da. Lan. S. n. C. nh, i. v. i. hai. ng. i. tính. tình. hoàn. toàn. khác. bi. t. mà. l. i. có. th. h. p. c. n. th. này, c. m. th. y. vô. cùng. quái. l. .

K. t. qu. T. Lân. phen. này. ã. khôn. ra.

H. n. m. t. s. ng. m. ày. x. a, v. a. c. n. m. t. mi. ng. táo. Lâm. Lang. a. sang. v. a. dùng. gi. ng. l. nh. tanh. b. o: “D. M. c. g. n. ây. th. ng. xuyên. b. quan, vì. c. này. thì. có. gì. không. bình. th. ng? V. y. nh. ng, c. cho. là. h. n. vì. ch. u. không. n. i. nhìn. th. y. b. n. m. t. c. a. ng. i. nên. m. i. b. quan, thì. c. ng. ch. ng. có. gì. là. l. . Ng. i. c. th. nói. mà. xem, ng. i. thì. có. v. n. li. ng. gì. có. th. mang. ra, khi. n. ng. i. khác. th. ng. nh. không. nguôi? Càng. không. nói. n. vì. c. so. v. i. Lâm. Lang”.

Nhan. m. nén. gi. n. c. không. b. c. phát. T. Lân. cái. tên. ti. u. nhân. này, n. m. c. c. h. i. là. không. quên. “đim” n. ng. Khó. trách. b. n. h. hai. m. i. n. m. nay. v. n. luôn. thù. i. thêm. thù, d. n. n. thâm. thù. i. h. n. nh. ngày. nay.

Lâm. Lang. nghe. l. i. n. ho. n. c. i. duyên. dáng, dung. nhan. di. m. l. r. ng. ng. i. khi. n. nh. ng. vách. t. ng, c. xung. quanh. u. ch. t. lóe. sáng, n. ng. nh. gi. ng. khi. n. trách: “T. Lân, xem. chàng. kìa, ta. làm. gì. t. t. p. nh. l. i. chàng. nói?”.

Nhan. m. nhìn. hai. k. ang. trong. b. tình. nhìn. nhau. m. u. i, thâm. tình. d. t. dào. tr. c. m. t, toàn. thân. da. gà. da. v. t. n. i. y, ch. còn. n. c. bi. t. ý. rón. rén. lui. v. phía. sau. Nàng. úng. là. không. nên. n, bây. gi. T. Lân. cái. con. r. ùa. núi. c. thân. ngàn. n. m. này. ã. v. n. tu. m. bông, bông. này. không. ch. n. r. mà. l. i. còn. n. m. t. cách. ki. u. di. m. n. khi. n. ng. i. ta. cho.áng. ng. p, còn. v. ph. n. nàng. v. n. c. m. t. mình. m. t. bóng, thê. l. ng. nh. ng. nào, riêng. cái. i. u. b. s. n. s.úa. c. a. hai. ng. i. h. thôi. ã. khi. n. nàng. c. m. nu. t. không. trôi.

Nàng. v. a. i. khi. c. m. i. m. y. b. c, ch. t. nghe. Lâm. Lang. phía. sau. gi. t. l. i: “Nàng. i. ã, ta. có. l. i. mu. n. nói”. Nhan. m. xoay. ng. i, th. y. Lâm. Lang. gi. m. i. ngón. thon. dài. lên. vu. t. l. i. m. y. s. i. tóc. do. ch. y. v. i. mà. r. i. tung, u. h. i. cúi. xu. ng. duyên. dáng. b. c. t. ng. b. c. nh. n. tr. c. m. t. mình, t. c. thì. lòng. sinh. c. m. thán: X. a. nay. nghe. b. o. H. t. c. là. lò. chuyên. s. n. xu. t. ra. m. nhân, Lâm. Lang. l. i. là. m. nhân. trong. s. m. nhân, bây. gi. m. t. óa. hoa. t. i. c.ành. n.õn. lá. th. này. l. i. b. T. Lân. ng. t. m. t, úng. là. h. i. cho. h. n. quá.

Lâm. Lang. ng. cách. nàng. ba. b. c. chân, mi. ng. n. m. t. n. c. i. xinh. p. h.út. h. n: “Ban. u. khi. ta. v. a. n. n. i. này. ch. h. n. không. th. t. c. kh. c. tr. v, nh. ng. sau. khi. s. ng. m. t. th. i. gian, ng. c. l. i. không. còn. mu. n. r. i. kh. i. n. a, ch. ng. trách. có. nhi. u. yêu. quái. sau. khi. n. Da. Lan. S. n. C. nh. ã. quy. t. nh. ng. l. i. lâu. dài”.

Nhan. m. ph. h. a. áp: “ m, Da. Lan. S. n. C. nh. qu. th. t. r. t. c”. Lúc. rét. nh. t. c. a. mùa. ông. v. n. m. áp. nh. ng. xuân. ch. a. nói, quanh. n. m. mu.ôn. hoa. đ. t. g. m, c. xanh. nh. m, có. núi. có. h, còn. có. r. t. nhi. u. yêu. quái. thú. v. thiên. h. không. tìm. âu. ra. m. t. ch. n. t. th. n. n. i. này.

“Ta ch a t ng ngh mình và T Lân s bên nhau, ch là chung s ng lâu ngày, m i phát hi n h n là m t ng i r t d u dàng chu áo, x ng áng i x chân thành b ng c trái tim.”

Nhan m l i không h cho là v y. Nàng l n u tiên g p m t T Lân thì ã c m th y v s n ch này nghiêm ngh b o th , trên ng i toát ra th y th khó t thành l i, sau chung s ng lâu ngày m i phát hi n, thì ra n t ng ban u a ph n u không áng tin c y.

“Ta c ng là nghe c t T Lân, D M c s n ch g n ây tâm tình luôn không c t t. Ng i n a thág tr c có sang m t chuy n, c ng ch là tìm T Lân u ng r u gi i s u h i thì chuy n gì ng i c ng không nói.”

Trong lòng Nhan m ã có n b y, tám ph n kh ng nh, D M c qu th t ch tránh m t m i mình nàng. N a thág tr c khi nàng n tìm, Bách Linh b o h n ã l i b quan tu luy n, tu luy n c a h n ch c không ph i là cùng T Lân u ng r u y ch ?

Nhan m nh l i êm ó bên b sông Ch ng ài, h n ã không chút do d qu ng d nhñn xu ng sông, dáng v d t khoát khi y c nh mu n v t b m t th b y lâu nay v n luôn không n o n tuy t.

Còn nàng sau cùng l i tìm d nhñn tr v , phen này th t s là nàng làm sai r i ?